

15/10/2021

Митрополит Амфилохије: Дар вјере је најчудеснији дар којим Бог обдарује људе

Бесједа блаженопочившег Митрополита Амфилохија у манастиру
Ждребаонику, 15. октобра 2013. године

У име Оца, и Сина и Светога Духа. „О, жено! Велика је вјера твоја, нека ти буде онако као што си тражила.” Чули смо ријечи Господње које је изговорио оној жени Хананејци, која је дошла и вапила пред Господом јер је њена ћерка била тешко болесна. А Хананејка није припадала изабраном Божијем народу и Јевреји су те друге народе, а и данас тако бива код Јевреја који нијесу просвијетљени свјетлошћу Христовог Јеванђеља, сматрали за нечисте, за оне са којима не треба општити нити комуницирати и таква је била та жена Хананејка. Међутим, очевидно је она чула шта се догађа са Господом, чула је о оним чудесима, о исцјељењима која су се умножавала у Јудеји и чувши то, она је негдје дубље у срцу своје била посвећена од самога Господа, преко дубоке вјере и повјерења у Њега. И зато је вапила за Њим, а Он није, као, обраћао пажњу на њу, па ће ученици да се Њему обрате: „Видиш колико она виче за Тобом? Отпусти је!” А Он је управо хтио да из ње извуче ону дубоку вјеру какве, као што је рекао Господ, не нађе ни у Израиљу. Па ће да каже Он њој: „Нијесам ја дошао ради тебе и ради вас који не припадате изабраном Божијем народу, него сам дошао ради изгубљене дјеце Израилеве, да њих походим и да њих спасем.”

А она ће рећи: „И пси једу од мрва које падају са трпезе господара његових. Признајем да не припадам Божијем народу, да спадам у оне народе које ви Јевреји сматрате за псе и за отпаднике, за нечисте! Али са трпезе господара, на којој се храни Твој народ избрани, падају мрве. Хајде од тих мрва које падају дај мени.” И онда је Господ, откривши њену дубоку вјеру, рекао ријечи: „Иди, и нека ти буде онако као што си тражила!” Дубока вјера која је подстакла љубав Господњу и благослов Божији и благодат Божију да походи њено дијете и она је оздравила. Дар вјере је најчудеснији дар којим Бог обдарује људе. Сви дарови које човјек има, које људи имају, ако се не утемеље на том дару, они не могу да функционишу на прави и на истински начин. Зато се вјера и назива основом свега онога чега се надамо и „провјером невидљивих ствари”. Она је видовито око у људском срцу, којим људско срце и којим онда човјек сагледава и види, на првоме мјесту, самога Господа, а онда, кроз Њега и преко Њега, му се откривају и све остале тајне. А многи су дарови које ми људи имамо, много је дарова, али је један Дух Божији који се открива и који се дарује управо онима који истински вјерују.

Ево, ми данас прослављамо три свете душе. Прослављамо Светога Андреја Јуродивога, прослављамо Светога свештеномученика Кипријана и мученицу Јустину. Живјели су Андреј Јуродиви, Кипријан и Јустина у различитим временима. Кипријан и Јустина су живјели у 3. вијеку, у вријеме великог и

страшног гоњења Цркве Христове, а Андреј Јуродиви, по предању се каже да је чак био и Словен који је био купљен као роб, у вријеме Лава Мудрога, цара источно-romeјскога царства. Али он је био изузетно обдарен и чист и заволио га је његов господар и није га одвајао од своје дјеце. А Кипријан, очевидно, је био обдарен од Бога. Међутим, те дарове које је примио од Бога, будући да је био многобожац и паганин, он је користио за врачање и за гатање, како се каже у његовом житију. Те дарове које је добио од Бога је злоупотребљавао и тиме тровао друге људе својим обманама и својим лажима.

А Јустина, опет, честита и света дјевојка, која је духовно прогледала и која је постала хришћанка и која је, свим својим срцем, примијела себе Господу на дар, као што се и пјева у њеном тропару: „Јагњица Твоја, Исусе, кличе великим гласом: Тебе младожењо мој волим и ради Тебе страдам. Са Тобом се сараспињем и са Тобом ходим. Прими ме као жртву непорочну, мене која Те волим, која Те љубим и која се жртвујем за Тебе.”

Три светитела Божија, обдарени са посебним даровима, али сви ти дарови су обogaћени Духом Светим и Андреј Јуродиви, он је, осјетивши неки дубински зов у своме срцу да се потпуно посвети Богу, да побједи и своје властољубље, и своје честољубље и своју славу, хвалу, чак и хвалу, да га људи не хвале због његових врлина, чак и његов господар који га је примио као своје дијете. Он је у једном тренутку добио најтежи подвиг који човјек може да има на земљи – он се правио лудим, а то и значи „јуродиви”. Почео је да се понаша као луд, као безуман. Господар је био потресен тим његовим понашањем, али није било силе да он њега поврати са тога његовог пута. Он је дању по граду радио лудорије, полунаг се кретао и сви су почели да му се ругају, ако што обично бива са таквим људима, али је ноћу горио као свијећа живим Господом. Клечао је пред Господом и Господ је, на његов подвиг и на његову жртву одговорио Својом љубављу и обдарио га чудесним даровима, нарочито даром прозорљивости и откривењима Божијим. Тако да је празник који смо прослављали јуче, Покрова Богородице, установљен управо благодарећи виђењу овога Андреја, који је био у цркви у Влахерни и који је видио покров Пресвете Богородице којим она покрива читав свијет.

И од тада је тај празник и уведен. Открио је то и своме ученику Епифанију, који ће касније постати, по његовом виђењу, епископ. Тајно је у срцу своме живио Господу и приносио цијело своје биће Господу на дар, не очекујући похвале од људи, него управо скривајући од људи своје врлине, свој унутарњи живот и своју вјерност Господу. А таква је, на свој начин, била и Света мученица Јустина. Покушавали су да је преласте, јер је била једна од

најљепших дјевојака свога времена. Па онда преко Кипријана, који се бавио својим магијама, покушали су да је преласте, да је обману. Међутим, она је већ била задобила и дар цјеломудрености и дар вјерности Господу свим срцем својим и свом душом својом и она је успјела да демонску силу, зато се понекад и слика како држи демонску силу за рогове, побједи. Демонску силу која је покушавала, преко тога Кипријана, мага, да је савлада. И не само да је побједила, него је, у исто вријеме, и њега пробудила и открила како је немоћна сила његова, како је немоћна демонска сила и привела га је Цркви Божијој, а и он и Света Јустина су на крају мученички пострадали. Он као епископ, преобраћен и крштен, и оне дарове којима је Бог њега обдарио па их је он злоупотребљавао по демонским утицајем, онда су они на прави и истински начин били употријебљени од њега и на крају су и он и Света Јустина, своју вјерност Христу, мученички потврдили и посвједочили. Различити дарови Божији, али је један дух Божији који је испунио и Андреја Јуродивога и Светога свештеномученика Кипријана и Свету мученицу Јустину.

Тако и други свети Божији људи, јер сваки је према своме дару живио, али је у исто вријеме, сагласно своме дару, ходио по Господу и Господу послужио. Наш Свети отац Арсеније, чије мошти овдје почивају, и он је имао своје дарове од Господа, које је примјетио и Свети Сава. Јер је он био ученик Светог Саве и видео га је у Жичи како, он скривено од других, гори пред Господом и како се усрдно моли, трудећи се да нико не примјети његову вјерност и врлину. Али је примјетио онај који је био озарен Духом Светим и он га је поставио за свога насљедника када је ходио у Свету земљу да походи гроб Христов и она света мјеста по којима је Господ ходио. Арсеније је наставио његово свето дјело и постао један од врских просвјетитеља овога народа не само док је ходио и живио. Упокојивши се близу данашњег Бијелог Поља, гдје је био један манастир Светога Јована, његове мошти су од Пећке патријаршије ходиле и походиле и на крају су стигле овдје да и нас освјећују и просвјећују и да нам откривају велике дарове Божије којима га је Бог обдарио и до смрти и у смрти, и послје његовог упокојења до данашњег дана, као што је обдарио Господ и Светога Андреја Јуродивога, Свету мученицу Јустину и Светога Кипријана.

Њиховим молитвама, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј и спаси нас. Амин.

